

Va vessar Maria perfum als peus de Jesús?

Maria, anomenada Magdalena, no és la germana de Llätzer. L'única informació que tenim sobre Maria Magdalena és que va ser alliberada dels mals esperits i que va estar present en el moment de la crucifixió i la resurrecció de Jesús, acompanyant a la seva mare, Maria.

Va vessar Maria perfum als peus de Jesús?

Narrativa de l'evangelista João

L'evangelista Joan narra que Jesús, sis dies abans de la festa de la Pasqua, va anar a la ciutat de Betania, la ciutat de Llätzer, que va morir quatre dies i que Jesús va ressuscitar d'entre els morts (Joan 12: 1).

Es va oferir un sopar i, com és habitual, Marta va servir la taula, on hi havia Jesús i Llätzer, entre d'altres (Lluc 10:40; Joan 12: 2).

En un moment determinat, durant el sopar, en presència dels deixebles, Maria va prendre un arrátel [1] d'ungüent pur de nard, de gran valor, i va untar els peus de Jesús. Després va procedir a assecar els peus de Jesús amb els cabells, de manera que la casa quedava perfumada amb l'olor de la pomada (Joan 12: 3).

Aquesta és la mateixa Maria que es posava als peus de Jesús

per escoltar els seus ensenyaments, mentre Marta es feia càrrec de les tasques de la llar (Joan 11: 2; Lluc 10:42).

Narracions dels evangelistes Mateu i Marcos

Els evangelistes Mateu i Marc narren un fet similar, que tracta d'una dona que va vessar un perfum, un acte similar al que va fer Maria, germà de Llàtzer, però, aquesta dona va vessar el nard al cap de Jesús i no va utilitzar els cabells per eixuga-ho.

L'evangelista Marc situa l'esdeveniment en el temps com a dos dies abans de Pasqua, i tant Mateu com Marc tracen el lloc com la casa de Simó el leprós (Marc 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

A diferència de Joan, els evangelistes Mateu i Marc no van registrar el nom de la dona, cosa que demostra que era una desconeguda del cercle dels apòstols, ja que tothom coneixia Llàtzer i les seves dues germanes, Marta i Maria.

Conèixer la identitat de la persona o la seva relació amb una altra, que és ben coneguda, fa que els narradors no oblidin registrar el nom de la persona. L'evangelista Joan no esmenta el nom de la samaritana, perquè pertanyia a un poble que no es comunicava amb els jueus, era dona i era estrangera, per tant, els deixebles no tenien cap proximitat amb ella. El que va marcar la dona va ser el seu origen, Samaria, i el desacord entre samaritans i jueus, qüestions prou importants per a la narració (Joan 4: 7).

Narrativa de l'evangelista Lucas

Lluc explica un altre esdeveniment, que va implicar Jesús i una dona, quan un fariseu el va convidar a menjar. Quan Jesús es va asseure a la taula, es va apropar una dona que, plorant, es va rentar els peus amb llàgrimes i li va eixugar els peus amb els cabells; i després va besar i ungir els peus de Jesús amb la pomada que hi havia al recipient (Lluc 7: 37-38).

El fariseu, veient aquesta escena, va murmurar dient: "Si hagués estat profeta, hauria sabut qui i quina dona va ser la que el va tocar, ja que és pecadora" (Lluc 7:39). El fariseu coneixia la dona i l'etiquetava com a pecadora, però l'evangelista Lucas no la coneixia i el seu nom tampoc no seria rellevant, ja que no tenia cap relació amb altres personatges del Nou Testament.

Evangelis sinòptics

El que es pot veure llegint els evangelis sinòptics és que, sis dies abans de la festa de Pasqua, Maria, germana de Llàtzer, a la ciutat de Betània, durant un sopar, va ungir els peus de Jesús i els va netejar amb els cabells. Més tard, una altra dona, que no es revela el seu nom, a la casa de Simó el leprós, va vessar el mateix perfum sobre el cap de Jesús, ungint així el seu cos (Mt 26: 7 i 12; Marc 14: 3 i 8).

A les narracions dels evangelistes Mateu i Marc, Jesús es trobava a Betania, a casa del leprós Simó, quan una dona li va vessar una cara ampolla de perfum al cap. L'acció de la dona va provocar indignació en els deixebles, que afirmaven que el perfum era molt car i que es podia donar als pobres. Jesús, al seu torn, va increpar els deixebles, destacant la llei (Deut 15:11), i que l'acte d'aquella dona era el presagi de la seva mort i la seva tomba, i que aquell succés s'informaria allà on

es va anunciar l'evangeli (Mt 26: 10-13; Marc 14: 6-9).

Joan, al seu Evangeli, explica que l'esdeveniment va passar a Betania, sis dies abans de Pasqua, i que Llätzer hi era present. Assenyala que Maria agafa el perfum i ungeix els peus de Jesús, netejant-los amb els cabells, mentre Marta servia la taula, cosa que suggereix que el sopar es feia a casa de Llätzer.

Maria, anomenada Magdalena, no és la germana de Llätzer. L'única informació que tenim sobre Maria Magdalena és que va ser alliberada dels mals esperits i que va estar present en el moment de la crucifixió i la resurrecció de Jesús, acompanyant a la seva mare, Maria.

“I algunes dones que havien estat curades dels mals esperits i de les malalties, Maria, anomenada Magdalena, de la qual van sortir set dimonis” (Lluc 8: 2).

Maria Magdalena tampoc no va ser la dona pecadora que va rentar els peus de Jesús amb les llàgrimes a la casa del fariseu, segons va informar l'evangelista Lluc. No hi ha cap base bíblica per considerar Maria Magdalena com a prostituta o pecadora o com a germana de Llätzer.

Sant Gregori el Gran, que va viure durant gairebé 1500 anys, va ser qui va identificar erròniament Maria Magdalena com la “pecadora” de Lluc 8, vers 2, i com la mateixa Maria de Betania, la germana de Llätzer.

Les Maries

L'evangelista Joan deixa clar que la dona que va ungir els peus de Crist a Betania durant un sopar era Maria, la germana de Llätzer (Joan 11: 2). És poc probable que l'evangelista s'equivocés amb la identitat de la persona que va ungir els peus de Crist i es va assecar amb els cabells, ja que els

coneixia tots dos: Maria, germana de Llätzer i Maria Magdalena, de manera que es dedueix que la dona que va untar els peus de Jesús és: no Maria Magdalena.

L'evangelista Lucas, després de narrar l'episodi de la dona que, a la casa d'un fariseu, va rentar els peus de Jesús amb llàgrimes i els va eixugar amb els cabells, fa referència a Maria Magdalena com a seguidora de Jesús, amb altres dones. Per tant, l'evangelista Lucas coneixia a Maria Magdalena i no hi ha cap raó per la qual omiti el seu nom, si la dona que es va rentar els peus de Jesús amb llàgrimes era realment Maria Magdalena.

Val a dir que l'esdeveniment narrat per l'estimat metge va tenir lloc al voltant de Galilea i, en un moment diferent de la Pasqua, concretament la Pasqua que va precedir la mort de Crist. La darrera Pasqua només s'informa al capítol 22, mentre que la història de la dona que va regar els peus de Jesús es va informar al capítol 7 de l'evangeli de Lluc.

Malgrat les similituds entre les històries narrades pels evangelistes, les narracions de Mateu i Marc fan referència a la mateixa dona que, al seu torn, no és Maria, la germana de Llätzer, ni la pecadora que va informar Lucas.

Les diferències entre la història narrada per Mateu i Marc, la narrada per Lluc i Joan, suggereixen que la història escrita per Mateu i Marc tracta d'una dona desconeguda pels apòstols. Va vessar el preuat bàlsam sobre el cap de Crist, mentre que les altres dues dones, Maria, germana de Llätzer i el pecador, ungien els peus de Crist.

Mateus i Marcos no fan cap referència a la persona de Llätzer, malgrat la seva importància històrica, ni tampoc es refereixen a Maria, la germana de Lázaro, una dona molt coneguda pels deixebles.

Tot i que Jesús era a Betania, poblat per Maria i la seva germana Marta, Jesús sopava a la casa de Simó el leprós dos

dies abans de Pasqua i no sis dies, tal com ens explica l'evangelista Joan.

La dona que forma part de la narració de Mateu i Marc no va utilitzar els cabells per assecar els peus de Jesús, només va vessar el perfum, cosa que porta a la conclusió que no era Maria, la germana de Llàtzer, ni tan sols Maria. Que era molt conegut pels deixebles.